

Spørgsmål 3:

Hvilke erfaringer findes der fra udlandet om surrogatmødres »levering af børn«, vederlag for dette, mellemmandsvirksomhed, fortrydelse på begge sider, juridisk bindende aftaler m.v.?

Svar:

Spørgsmålet om en lovgivning om surrogatmoderskab drøftes i bl.a. en række europæiske lande. Efter de oplysninger, som justitsministeriet er i besiddelse af, har England som det første europæiske land vedtaget en særlig lovgivning herom. Der henvises til vedlagte Surrogacy Arrangements Act 1985. (Ikke optaget som bilag). Det grundlæggende princip i denne lov er, at det er forbudt for enhver i kommercielt øjemed at tage initiativ til eller deltage i forhandlinger med henblik på indgåelse af en aftale om surrogatmoderskab. Forbudet gælder dog ikke surrogatmoderen selv eller det par, der ønsker et barn. Der er endvidere forbud mod annoncering om aftaler om surrogatmoderskab.

Justitsministeriet har i øvrigt ingen præcise oplysninger om, hvilke overvejelser der gøres i andre lande.

Spørgsmål 4:

Hvordan kan man sikre et barn, der fødes som handicappet, og som afvises både af den, der er mor til barnet, og af adoptanten?

Svar:

Selv om et par har aftalt, at en kvinde skal føde et barn til parret, kan parret nægte at modtage barnet, indtil der er gennemført adoption eller sket overførelse af forældre-

myndigheden. Den kvinde, der har født barnet, kan lade barnet adoptere af helt udenforstående. Er der ikke mulighed eller interesse herfor, er barnet stillet som ethvert andet barn, som forældrene ikke magter at varetage ansvaret for. De sociale myndigheder vil herefter skulle iværksætte de nødvendige hjælpeforanstaltninger.

Spørgsmål 6:

I forlængelse af svaret på spørgsmål 1 ønskes det oplyst, om det er hensigten at oprette et anerkendt organ til formidling af surrogatmoderskab i lighed med godkendte adoptionsformidlingsorganisationer.

Svar:

Der er ikke efter § 33 i lovforslaget hjemmel for justitsministeren til at give private personer eller organisationer tilladelse til at yde hjælp til formidling af surrogatmoderskab. Efter § 33 er enhver form for formidling af forbindelse mellem en surrogatmor og en anden, der ønsker at modtage et barn, ulovlig. Efter § 34, stk. 1, nr. 2, er overtrædelse af forbudet strafbar.

Det er i de almindelige bemærkninger til lovforslaget punkt 5 d, anført, at baggrunden for dette forslag er at hindre mellemænd i økonomisk at udnytte barnløse pars stærke ønske om at få et barn og socialt dårligt stillede kvinders situation. Formålet er endvidere at hindre aftaler om surrogatmoderskab bortset fra tilfælde, hvor typisk slægtninge eller nære venner er villige til at hjælpe et barnløst par. Foreligger der et sådant nært forhold mellem parterne, er der ikke behov for formidling.